

Dilluns XXIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 6,6-11): Un altre dissabte, Jesús va entrar a la sinagoga i ensenyava. Hi havia allí un home que tenia la mà dreta paralizada. Els mestres de la Llei i els fariseus l'espiaven per veure si faria una guarició en dissabte i així trobar de què acusar-lo. Però Jesús, (...) mirant tots digué a l'home: «Estén la mà». L'home ho va fer, i la mà recobrà el moviment. Però ells, ofuscats, discutien els uns amb els altres què podien fer contra Jesús.

Sense Jesús-Redemptor és inevitable "endurir el cor"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, tots —jueus i no jueus— hem de prendre una determinació: "morir a nosaltres mateixos" i reconèixer Jesús-Redemptor. Sens Déu l'home no s'explica a si mateix i cau en les més absurdes contradiccions. És inevitable "endurir el cor", tot rebutjant la pròpia coneixença i negant la pròpia culpa, si no hi ha "Algú" que dugui amb nosaltres aquesta culpa, la "treballi" i la perdoni.

Es dóna aquí una reciprocitat: sense la idea del Redemptor —que no dissimula la culpa, sinó que la pateix en si mateix— hom no pot suportar la veritat de la pròpia culpa i cau en la primera falsedat: l'obcecació davant aquesta culpa, de la que neixen totes les altres falsedats, i, finalment, la incapacitat general davant la veritat. I, a l'inrevés: no és possible conèixer el Redemptor i creure en Ell sense tenir el valor de ser veraç amb un mateix.

—Senyor, us demano la gràcia de la "confessió" per a reconèixer la veritat: la vostra (us necessito!) i la meva (no sóc "déu", sinó una dèbil criatura!).